

vi havde Nævninger her i Landet. Jeg anser det ogsaa for ønskeligt, om vi havde havt Nævninger med Hensyn til den Sag, vi her behandle, thi det kunde være meget muligt, at en Nævningeret her vilde have dømt anderledes, end Spiesteret har gjort, og den tidligere Ret, før den, men vi have ingen Nævningeret her i Landet, vi have en Overret og en Spiesteret, og saa længe som vi kun have disse Domstole, have vi ikke andre Midler til at se, hvad der er Ret her i Landet. Hvad disse Domstole kjende for Ret, det er den vedkommende Sags Afgjørelse, og vi ere ikke satte til at dømme over Domstolene. Det ærede Medlem, som nu satte sig, sagde, at han i den Henseende holdt sig til det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds, at det ikke skulde være bevist, at Manden havde handlet mod bedre Vidende; jeg siger, det er bevist. Dommen har erklæret det for bevist, og vi kunne ikke dømme imod Spiesteret; vi have ikke med alle disse Akter at gjøre, som det ærede Medlem har gjennemgaaet, hvor efter han har faaet ud, at det ikke var bevist. Vi kunne ikke gjøre os til Allerspiesteret og efterat have gjennemgaaet alle disse Akter udtale, at nu skønne vi for Ret, at Spiesteret har taget feil, og at Dommen burde have været anderledes. Om den Mand, hvormi Talen her er, har indrømmet, at han har handlet med Bevidsthed, eller ikke indrømmet det, er Noget, som ikke kommer os ved. Har han handlet ubevidst, og Spiesteret desuagtet har skønnet, at han har handlet med Forsæt, at han har fremført aabenbar falske Klagemaal, at han har løiet, paapviler Ansvaret derfor Spiesteret, men ikke os. Det kan være muligt, at Manden er uskyldig, det kan være muligt, at denne Dom, som jeg vil bidrage Mit til, og som jeg meget vilde ønske, at Thingets Flertal vilde bidrage Sit til at lægge til Grund ved Afgjørelsen af dette Valgbrevs Gylbighed, at denne Dom er uretsfærdig. Jeg siger, vi have ikke Andet at gjøre, end at høre os for den Dom, der er fældet af Landets højeste Ret, og jeg siger, vi ere forpligtede dertil, thi der staar i Valgloven, „den Mand, som ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling“ . . . Der staar udtrykkelig, at det ikke er os, der skulle dømme, om Dommen er rigtig eller ikke, om Handlingen har fundet Sted eller ikke, men det er Domstolene, der skulle dømme. Og jeg tilstaar, at det har indret mig, at Nogen af Udvalgets Medlemmer i den Henseende kan have en anden Mening, thi Udvalget har i sin første Betænkning udtrykkelig erkjendt, at „man har været enig om, at den afsagte Spiesteretsdom maatte være afgjørende i Henseende til Spørgsmaalet om, hvori den Paagjældende har gjort sig skyldig“, og dette Ord „hvori“ er særligt udhævet; altsaa, det er Spiesteret, som har afgjort, at han har gjort sig skyldig i aabenbart falske Klagemaal. Og nu spørger jeg, Er

aabenbart falsk, er Løgn ikke „en i den offentlige Mening vanærende Handling?“ Jeg tror, at det vilde være i højeste Grad beklageligt, om den offentlige Mening her i Landet skulde være saaledes, at dette ikke ansaas for vanærende, og jeg vilde derfor finde det i højeste Grad sørgeligt, om det efter en Afstemning af dette Thing kunde siges: det danske Folkething erkjender det ikke for at være vanærende, at findes skyldig i Noget, som er aabenbart falsk.

N. Hansen: Uagtet jeg ved den tidligere Behandling af Sagen fortælig har betegnet mit Standpunkt, og uagtet dette endnu er det samme, og jeg i saa Henseende kan slutte mig til, hvad der er udtalt af den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), og det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen), har jeg dog villet tillade mig, førend denne Behandling sluttet, blot at fremkomme med en Hensigting til de ærede Herrer, nemlig den: hvorledes kan dette sammenlægges med, hvad vi nys hørte af en æret Rigsdagsmand (Høgsbro), at han her betegner denne Handling som en i den offentlige Mening vanærende Handling, der maa fordømmes, og desuagtet ved en bestemt Handling tidligere har optaget den samme Mand, hvormi her tales, i Midten af en vis Kreds? Dernæst vil jeg gjøre en anden Hensigting, og det er den, at naar man saa ofte taler om de forskjellige Sider, ser man da ikke, at der er en Side, som hovedsagelig er den, som folkelige Mænd i Reglen ikke følge, og jeg vil da blot slutte med at sige, hvad ogsaa det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds omtalte, at det ikke er denne Mand, det er ikke dette ene Tilfælde, hvormi det gælder, men jeg ser i den Afstemning, som her foreligger, hvis den gaar den paagjældende Mand imod, et stort Præcedents for Fremtiden, som enhver folkelig Mand vil komme til at lide under.

Formanden: Naar det ærede Medlem nævnte, at den Valgte, som her er Tale om, er optagen i en vis Kreds, veed jeg ikke, hvortil det ærede Medlem siger, men det er ogsaa ligegyldigt, da det ikke vedkommer Sagen; jeg vil gjøre ærede Talere, som senere faae Ordet, opmærksomme paa, at dette ligger udenfor Sagen.

Clausager: Det er egentlig kun et Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at rejse til de juridisk kyndige Medlemmer her i Salen, og det er nærmest foranlediget ved de Ytringer, som fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro). Saavidt mig bekjendt, er den Mand, om hvis Valg vi her forhandle, ved Underretten kun dømt en Pengebøde for sin Forseelse, hvormod han ved Overretten og Spiesteret